

Påskdagen

Psalmer: 146:1-3, Ps 118, 149, 470, 76, L3

Texter: Jes 25:6-9, 1 Kor 15:53-57, **Matt 28:1-20**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Käre himmelske Fader, hjälp oss förstå vad Jesu uppståndelse innebär för oss så att vi ser fram emot uppståndelsens dag. Hjälp oss låta de dagliga bekymren få sina rätta proportioner - för inget är större än detta att Jesus uppstått för att vi ska uppstå med honom. Amen.

Matteus 28:e kapitel innehåller tre delar. Först hör vi ängeln förkunna Jesu uppståndelse för kvinnorna. Sedan hör vi vakststyrkans rapport till judarnas överstepräster och äldste, och så till sist mötet med den Uppståndne, hans befallning och löfte som omfattar alla troende till tidens slut.

När Jesus på korset sa: *Det är fullbordat* syftar han på hela det uppdrag som Gud annonserat från tidernas begynnelse när han lovade att kvinnans avkomma skulle krossa ormens huvud. Väl medvetna om sitt fall och sin förlust förstod våra första föräldrar att det krävdes någon med större kraft än dem för att lyckas med ett sådant uppdrag. Att det skulle kosta kvinnans avkomma blod att krossa ormens huvud var med i bilden från första början – han skulle själv bli huggen i hälen. Allt eftersom fick Guds folk under gamla testamentets tid mer detaljerad kunskap om den utlovade. David fick löftet att hjälten skulle födas i hans ätt och äga arvsrätt till hans tron. Men han skulle samtidigt kallas Guds Son och hans kungadöme skulle bli befast till evig tid. Vi hörde på långfredagen att David fick veta många detaljer om den utlovade, exempelvis att hans händer och fötter skulle bli genomborrade och man skulle kasta lott om hans kläder. Vilken kung behandlar man på det viset? Gud uppenbarade fler detaljer för profeten Jesaja. På långfredagen läste vi Jesaja 53 där vi fick veta varför det var Herrens vilja att Herrens tjänare skulle lida och dö. Det var för att göra hans liv till ett skuldoffer. Hans uppdrag var att med sitt lidande och sin död sona all världens syndaskuld. Jesu ord på korset ”Det är fullbordat” säger oss att hela uppdraget nu var genomfört in i minsta detalj.

Efter att Jesus gett upp andan hände ytterligare en sak som hör till hans förnedring och bekräftar hans död. Soldaterna hade order om att krossa de korsfästas ben för att påskynda deras död. Varför de inte krossade Jesu ben berodde troligtvis på att de handlade enligt rutin. När de såg att han var död stack en av soldaterna upp hans sida med ett spjut. Också det var detaljer som var förutsagda långt i förväg. *Detta hände för att Skriften skulle uppfyllas: Inget av hans ben ska krossas. Och ett annat ställe i Skriften säger: De ska se upp till honom som de har genomborrat.* Åter och åter igen

får vi bekräftelse på att Gud råder över historien för att hans ord och löften ska gå i uppfyllelse.

Men sedan var det slut på förnedringen. Jesus fick en efter omständigheterna hedersam begravning. Klockan 18 inträdde sabbaten. Det blev en kapploppning med tiden för Josef från Arimatea och Nikodemus att hedra sin Frälsare med en vördnadsfull begravning. Det blev precis så som Jesaja hade förutsagt. Det heter om Josef att han var en rik man och Jesaja hade förutsagt om Herrens lidande tjänare att han skulle vara hos en rik i sin död.

Kvinnorna som följt Jesus från Galileen såg hur Jesus blev lagd i graven. De höll sig stilla under sabbaten men tidigt på första veckodagen gav de sig iväg till graven. Där fick de se en tom grav och höra en helt underbar predikan. Den hölls av en skinande ängel: *"Var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. 6 Han är inte här, han har uppstått som han har sagt! Kom och se platsen där han låg. 7 Och gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda. Se, han går före er till Galileen. Där ska ni få se honom. Nu har jag sagt er det."*

Den tomma graven och ängelns ord är en bekräftelse på Jesu ord på korset "Det är fullbordat". Jesaja hade förutsagt att Herrens rättfärdige tjänare skulle förklara de många rättfärdiga och bära deras skulder. Jesu uppståndelse bekräftar det. Så förklarar Paulus det också i Romarbrevet: *Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.* Uttrycket "för...skull" anger orsaken. Orsaken till att Jesus utlämnades var våra synder. Orsaken till att han uppväcktes var vår rättfärdiggörelse.

Kvinnorna blev strax varse sanningen i ängelns ord. Jesus visade sig för dem. Uppståndelsens faktum bekräftades också av översteprästerna och folkets äldste. De verkade ha tänkt på Jesu förutsägelse om sin uppståndelse på tredje dagen mer än lärjungarna. Jesus hade gett dem Jonas tecken: *För liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så ska Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter.* Han hade också gett dem ett annat tecken: *"Riv ner det här templet, så ska jag resa upp det på tre dagar."* De anade nog att det inte var om Herodes tempel han talade utan om sig själv. Jesu förutsägelser lämnade dem ingen ro. Det blev så så angeläget för dem att få kontroll över vad som skedde vid graven att de gick till Pilatus på sabbaten och begärde en vaktstyrka, fast de annars inte skulle ha gått någonstans på en sabbat och absolut inte till Pilatus. När sedan vaktstyrkan kom och berättade om ängeln som stigit ner från himlen och rullat bort stenen och satt sig på den så tog de emot budskapet på helt annat sätt än lärjungarna tog emot kvinnornas berättelse. Översteprästerna och de äldste behövde inte skynda iväg till graven för att kontrollera uippgifterna. De trodde på vakternas berättelse. Så

snart de hörde visste de vad som hänt, just det som de befarat. Han som uppväckte änkans son i Nain, han som uppväckt synagogföreståndarens dotter, han som inför många vittnen uppväckt Lazarus, han hade uppväckt sig själv precis som han hotat med – för jag tror att överstepräster uppfattat hans förutsägelse om uppståndelsen snarare som ett hot än ett löfte. Nu vidtog de åtgärder för att folk inte skulle tro på det. De mutade vakterna att ge en annan berättelse. .

Jesus visade sig för kvinnorna, och för Maria Magdalena, och för Emmauslärjungarna och samma afton kom han till lärjungarna när de var samlade bakom stängda dörrar av frukan för judarna, och veckan därefter uppenbarade han sig för lärjungarna igen då Thomas var med. Men sedan gick de till mötet i Galileén. Det skedde på ett bestämt berg. Jesus gav dem en härlig försäkran: *"Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden... Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut."* Det innebär att Jesu löfte omfattar alla kristna, generation efter generation till tidens slut. Vi kan vara säkra på att den Uppståndne är med oss alla dagar. Det gör oss trygga vad som än händer. Vår Frälsare som är med oss har all makt i himlen och på jorden. Han är uppståndelsen och livet – och han är med oss alla dagar.

Han har gett oss var och en, och oss tillsammans som kyrka, en befallning: *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er.* Hur det ska gå till lär vi oss sedan med början i Apostlagärningarna. I epistlarna undervisar apostlarna oss om principerna för arbetet. För vår personliga del innebär det att vi själva ska lära oss mer om allt Jesus har sagt så att vi kan dela med oss av den tröst vi får av Gud och ge skäl för vår tro när tillfälle ges. För oss som kyrka och församling innebär det att vi tillsammans ska komplettera varandras gåvor så att en mångfald uppgifter blir utförda. Men kyrkans uppdrag handlar ytterst om att döpa och undervisa om allt Jesus sagt.

Det är vi som döper men det är Gud som handlar i dopet. I dopet upptas vi i en innerlig gemenskap med Fadern, Sonen och den helige Ande. Det är en gemenskap som döden inte kan beröva oss för Jesus är Herre också över döden. I Uppenbarelseboken får vi ta del av en mäktig syn av den Uppståndne och höra honom säga: *"Var inte rädd. Jag är den förste och den siste och, den levande. Jag var död, och se, jag lever i evigheters evighet. Och jag har nycklarna till döden och helvetet. Amen"*

Låt oss be!

Käre Herre Jesus Kristus, din uppståndelse bekräftar att vår synd är sonad och att vi blivit förklarade rättfärdiga inför Gud – låt det ge oss frid i våra hjärtan. Ge oss också glädje i visshet om att du är med oss alla dagar till tidens slut. Gör oss orädda i visshet om att döden inte längre har någon makt över oss – för det är Du som har makt över döden. Amen.